

متن پرسش

سلام جناب طاهر زاده: به یاد دارم یه موقع تو یکی از صحبتها تون گفتید یک نفر ناراحت بوده از واردات ماشین، بعدا متوجه شده بودید مشکل اون طرف این بوده که می‌ترسیده مدل ماشینش بیاد پایین. حقیقت اینه که توی فامیل داریم کسانی که با هاشون هم سن و سال هستم و تو یک شرایط اقتصادی بودیم ولی الان اونها خیلی پیشرفت کردندند و ثروتمند شده اند. ماشین شاسی بلند خریدند، کارخونه، مسافرت های خارجه، زن و فرزندان خوب، باغ و ویلا و خلاصه زندگی مرفه پیدا کردن. حقیقت اول که فرار می‌کنم از موقعیتی که با اونها روبه رو شوم. ولی اونا هر سال می‌خواهند بیان به ما سر بزنند. حس خیلی بدی تو مایه های شرم، فقر، بدبختی، بیچارگی، یه خرده حسادت و ترس از بیشتر شدن این فاصله بهم دست می‌ده تا اونجا که بعضی وقتها دلم می‌خواد اصلا نبودم. نمی‌دونم واقعا کسی هست که تو این شرایط حس حقارت بهش دست نده؟ شنیده ام آدم تکامل یافته، نسبت به پیروزی و پیشرفت دیگران خوشحال میشه؟ ولی نمیدونم چطوری؟ ممنون میشم راهنماییم کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی انسان خدا را دارد که غنی مطلق است؛ همه چیز دارد. چرا نسبت به نداشتن‌های دنیایی‌مان که چیزی جز توهمات نیست، خود را ملامت کنیم؟! تازه، با همان آرامش و غنای درونی با آن افرادی که می‌فرمایید به شما سر می‌زنند؛ باید روبرو شوید و نشان دهید چه اندازه در معنویات خود، خود را مستغنی از دنیا می‌دانید. چیزی که اهل دنیا بنا دارند با دنیای بیشتر به دست آورند، ولی امکان ندارد. موفق باشید